

Прослављена слава Братства православне омладине „Свети Краљ Милутин” из Бијелог Поља

На празник Светих врача Козме и Дамјана, 14. новембра 2021. Литургију, у цркви Светог Николе у Никољцу, служио је јереј Александар Раковић уз саслужење јереја Милосава Јовановића. Уз Свете бесребренике Козму и Дамјана, молитвено је прослављена и слава Братства православне омладине “Свети Краљ Милутин”.

По одслуженој Литургији, преломљен је славски колач и освештано жито, а у порти је затим организован пригодан културно-духовни програм у којем су учествовали: хор „Свети Никола“ из Бијелог Поља, гуслар Влатко Вуковић, рецитатори Ирина Пајевић и Слободан Јеврић и др. Сабрани вјерни народ поздравио пје редсједник Братства Вуксан Човић.

Трпезу љубави припремиле су чланице „Кола српских сестара“ из Бијелог Поља.

Обраћајући се вјерницима о. Александар је подсјетио на заповијест Господњу да ми хришћани треба да се радујемо и да свијетла лица идемо кроз живот, да тако благовијестимо свјетлост која, најприје, треба да буде у нашим срцима и душама.

Најприје треба да примимо и посадимо оно сјеме у добро и чисто срце. Не може срце да буде никако другачије него потпуно чисто и спремно да прими ријеч Божју, да је држи и да доноси плод стоструки. Јер, видјесмо у јеванђелској причи како код неког ријеч Божја падне у срце, али, дођу искушења и невоље, дођу закони који бране да се молимо Богу и онда, због тих тјескоба, одустају од живота по Богу и одбацују ријеч која им је дошла у срце, која их је позвала да иду путем Божјим. Исто тако, има оних који створе нешто на ко зна какав начин, па их то повуче на другу страну и због тога запоставе ријеч Божју. Не дао Бог, ниједним од тих да будемо, већ да будемо они посљедњи у причи, који имају спремно срце, које слуша Бога и твори ријеч Божју, јер ријечи Божје нису речене само да се слушају, него и да се творе. Она су жива и животворна сила, која нас води ка Царству небескоме. Зато са посебном пажњом треба да слушамо ријеч Божју, да их творимо са посебном пажњом, како би били достојни причесници небескога Царства”, казао је отац Александар, честитајући свима празник Светих врача Козме и Дамјана и Светог Краља Милутина, славу истоименог Братства православне омладине.

Он је казао да је овај Свети муж примјер доброг сјемена из јеванђелске приче, живјећи по ријечи Божјој, иако се налазио на високој дужности и служби.

„Ништа није тешко када човјек има добру и јаку вољу, знамо свједочи нам житије, свједочи нам Данило II, који је столовао у Петровој цркви, о његовом животу. Знамо да је сваке године своје владавине подизао по једну богомољу, а данас те богомоље Бањска, Грачаница, ето трпе зуб времена и искушења иновјерника и иноплеменика, држе се да свједоче да је жив Бог наш. Жив је Бог Милутинов, који је подигао те богомоље да би оне

свједочиле, исповиједале и проповиједале Бога, да би се у тим богомољама окупљали и дјелали они што је најсветије, а то је света Литургија. Тако нас је задужио Свети Краљ Милутин, да будемо градитељи, и не само градитељи зидина, него најприје душа, да будемо неимари својих душа, да их усавршавамо, баш, у овом слову и ријечи Божјој. Свети Краљ се својом милошћу борио за своју Цркву, а оно што је најљепше је да никада није хтио да се окрене од православља, није било те политичке силе и уцјене које су Светог Краља Милутина одбиле од вјере православне. Чак се окренуо против тадашњег васељенског цара Михаила VIII Палеолога, који је хтио унију са неким инославцима, који не исповиједају правовјерно и православно Бога, по цијену свега. Био је мудар, знао је са сваким, али није хтио да доводи у питање оно што је најсветије, а то је света вјера православна. Тако и ми, не смијемо трговати вјером, на све може да се пристане и све може да се договори, али када је у питању вјера ту нема компромиса и договора, ту је само један пут, онако како Бог заповиједа и како Бог хоће. Нека нас Бог просвијетли да чувамо и градимо своје душе, да свједочимо Бога како је Свети краљ свједочио, да будемо његови достојни наследници, носиоци

